
DE BLINDE

De dag is somber, maar de lucht is licht.
Witgeel de plek waarop de zon moest staan.
Een groote man is langs de tuin gegaan.
Hij draagt een zwarten bril voor zijn gezicht.

Dan staat hij stil en glimlacht om de waan
van zon waarnaar zijn oogen zijn gericht.
Een donkre wolk dekt snel de hemel dicht.
De sombre dag heeft kort zijn plicht gedaan.

Zijn wandelstok houdt hij opzij gericht.
Hij meet de afstand, raakt het tuinhek aan.
Zijn voeten schuiven door de stroeve blaân.

Staag tikt de stok en zegt zijn stom gedicht:
Een blinde hief zijn oogen naar het licht,
Maar vond het niet, en is voorbijgegaan.

JAN H. DE GROOT
